

Hrubé politické probuzení Německa

 politico.eu/article/germany-scholz-afd-politics-economy-merkel/

1. Zprávy
2. Politika

Domácí politika země začíná být nefunkční právě ve chvíli, kdy může být vedení Berlína na světové scéně nejvíce potřeba.

Němec Olaf Scholz si vysloužil přezdívku „Scholzomat“ | Sean Gallup/Getty Images

29. ledna 2024 4:00 SEČ

Autor: James Angelos

Němci dlouho považovali nevkusnost své politiky za ctnost.

Kancléř Olaf Scholz, muž, jehož zdánlivá automatizace mu vynesla přívlastek „Scholzomat“, byl zvolen do úřadu na základě nevysloveného slibu, že bude německá politika nudit. Sám sebe líčil jako garanta stability a přirozeného dědice své předchůdkyně Angely Merkelové, která vládla Německu 16 let a zároveň zajišťovala rovnováhu ve stále nestálejších časech.

Ale věci se Scholzovi nepovedly podle plánu. Německá politika je nyní nejednotnější a nabitější než kdykoli v nedávné paměti, země se topí v protestech a stávkách, chystají se ekonomické problémy – a německý krajně pravicový ascendent.

Němci mají tendenci pohlížet na hluboce polarizovanou americkou politiku s hrůzou. Tolik si všimli, když v reakci na nedávné protesty rozzlobených farmářů po celé zemi ministr zemědělství Cem Özdemir ze Zelených hovořil o „nebezpečném“ rozdělení mezi městy a venkovem v německé společnosti, které mělo potenciál vytvářet „podobné podmínky“ v německé společnosti. NÁS

"Lidé už spolu nemluví," pokračoval. "Už si nevěří a navzájem se obviňují ze všeho zla na světě." Cílem, uzavřel Özdemir, musí být „udržet zemi pohromadě uprostřed“.

Nový německý politický spor přichází v době rostoucí globální nestability a vyhlídky na druhé prezidentství Donalda Trumpa v USA, což by mohlo radikálně změnit bezpečnostní architekturu, na které Evropa závisí. S válkou na Ukrajině a obavami z konfliktu s Čínou o Tchaj-wan může EU potřebovat německé vedení více než kdy jindy od studené války.

Jinými slovy: Je špatná doba pro to, aby se německá politika stala nefunkční.

Rozuzlení

Ačkoli Německo prošlo během dlouhého funkčního období Merkelové svými turbulencemi – pro začátek uprchlickou a dluhovou krizí eurozóny – její funkce kancléřky byla postavena na pragmatickém centrismu a politickém konsensu, ačkoli mnozí nyní věří, že její stálost vyvolala určitou národní spokojenost.

Za Merkelové, kdy USA zaručovaly obranu Německa, se zemi podařilo zůstat v bezpečí, aniž by byla vyzvána k obětem. Levná energie z Ruska a nezatížený globální obchod pomohly udržet německý průmysl konkurenceschopný; a navzdory zrodu krajně pravicové Alternativy pro Německo (AfD) v roce 2013 – tehdy jako protieurové strany – se představa, že by se mohla stát tak populární, že by se postavila do boje o moc, zdála přitažená za vlasy.

Němci nyní zažívají hrubé probuzení.

Vedoucí představitelé země se obávají, že druhé Trumpovo funkční období by mohlo opustit Evropu bez americké ochrany a nechat Německo jako největší ukrajinský vojenský podporovatel. Německá exportně orientovaná ekonomika, poničená vysokými cenami energií od ruské invaze na Ukrajinu a nesčetných narušení globálního obchodu, byla loni nejhůře fungující hlavní ekonomikou na světě a bez žádného oživení v dohledu vypadá předurčená k první dvouleté recesi od roku začátek roku 2000.

Kancléřství Merkelové bylo postaveno na pragmatickém centrismu a politickém konsensu, i když mnozí nyní její stálost považují za masku sebeuspokojení | Patricia de Melo/AFP přes Getty Images

K ekonomickým potížím Německa se přidala řada stávek strojvedoucích, kteří požadovali kratší pracovní dobu, včetně nejdelší šestidenní stávky, která zastavila osobní a nákladní vlaky, což dále narušilo dodavatelské řetězce. Mluvčí německého státního železničního dopravce označil akci za „stávku proti německé ekonomice“.

Zároveň eroduje důvěra ve schopnost stran hlavního proudu vypořádat se s hrozivými problémy země. Německá levicově orientovaná tripartitní koaliční vláda, sužovaná vnitřními boji a rozpočtovou krizí, kterou si sama způsobila, je jednou z nejméně oblíbených v německé poválečné historii – stejně jako Scholz je jedním z nejméně oblíbených kancléřů . Průzkumy ukazují, že důvěra občanů v politické instituce strmě klesá: Podle nedávného průzkumu veřejného mínění nyní pouze 13 procent Němců věří politickým stranám .

"Džin z láhve"

Neexistuje větší známka zmenšujícího se politického středu Německa než vzestup – a rostoucí extremismus – AfD.

V posledních dnech vyšli Němci, kteří stranu považují za vážné nebezpečí pro republiku, do ulic na masivních demonstracích. Katalyzátorem protestů byla zpráva podrobně popisující tajné shromáždění pravicových extremistů – včetně politiků z AfD – v hotelu poblíž Postupimi, aby projednali „hlavní plán“ na deportaci cizinců a „neasimilovaných občanů“.

Zpráva vyburcovala německou společnost jako máloco jiného od znovusjednocení a vyvolala odsouzení politiků a veřejných činitelů od Scholze. Hendrik Wüst, předseda křesťanských demokratů (CDU) Severního Porýní-Vestfálska, v rozhovoru nazval AfD „nacistickou stranou; ozvali se dokonce i manažeři bundesligových fotbalových klubů.

"Pokud teď nevstanete, nic jste nepochopili," řekl Christian Streich, 58letý trenér SC Freiburg, na předzápasové tiskové konferenci začátkem tohoto měsíce. Se zasmušilým výrazem, když se z obrazovky za ním míhaly názvy značek inzerentů, dodal: „Je pět minut před půlnocí. Jestli tomu teď nerozumíš... nenaučil jsi se nic z hodin dějepisu ve škole.“

Němečtí vůdci a mainstreamoví politici masové demonstrace přijali za své.

„Možná, že to, co nyní zažíváme na ulicích, je budíček pro demokratický střed,“ řekl německý prezident Frank-Walter Steinmeier v rozhovoru pro německou veřejnoprávní televizi.

Klíčovou otázkou však nyní je, zda opožděné pozdvižení může zastavit vzestup krajní pravice. AfD má na celostátní úrovni 21 procent, což je od začátku protestů mírný pokles, ale strana zůstává na druhém místě za středopravou aliancí, která zahrnuje Křesťanskodemokratickou unii.

V regionech bývalého východního Německa, kde sídlí řada nejextrémnějších politiků AfD a kde se v září budou konat troje zemské volby, strana i nadále vede v průzkumech. Je nepravděpodobné, že by jeho hlavní příznivci, zejména v jeho východních baštách, přeběhli navzdory vzývání otřesné nacistické minulosti Německa.

Pokračující vysoká podpora AfD naznačuje hlubokou propast, která činí vládnutí v zemi stále náročnější | Sean Gallup/Getty Images

Dokonce i Scholz minulý týden v rozhovoru pro německý týdeník Die Zeit řekl, že nevěří, že podpora AfD se rozplyne.

"Džin je z láhve," řekl.

Pokračující vysoká podpora AfD naznačuje hlubokou propast, která činí vládnutí v zemi stále náročnější. Politická fragmentace je umocněna příchodem povýšených populistických stran, jako je Sahara Wagenknecht Alliance, kterou začátkem tohoto měsíce založil Wagenknecht, bývalá levicová ikona, kombinující tradiční levicové postoje s restriktivními migračními a azylovými politikami – a prosazující užší vazby. do Moskvy.

Strana plánuje soutěžit v červnových volbách do Evropského parlamentu a v zemských volbách na východě Německa. Průzkumy naznačují, že by to mohla být impozantní nová politická síla v zemi, která ještě více zkomplikuje její politickou scénu.

Jiné protesty

V chladném lednovém dni tisíce farmářů vjely své traktory do Berlína a zaparkovaly vozidla podél silnic vedoucích k ikonickým památkám centra města – Braniborské bráně a Sloupu vítězství.

Farmáři byli ve městě zdánlivě na protest proti vládnímu plánu na postupné zrušení daňových úlev na motorovou naftu pro zemědělský sektor – úsporné opatření koalice v reakci na rozpočtovou krizi – ale protesty se poté změnilly v mnohem širší hnutí pobouření. .

One tractor parked near the Victory Column had a portable toilet strapped to its rear, with a placard stating: “Foreign policy is shit. Asylum policy is shit. Environmental policy is shit. Health policy is shit.”

Truckers also joined that day’s protest to demonstrate against toll hikes and carbon taxes. One flatbed truck among the tractors was decorated with a German flag that read: “Germany must come first.”

Far-right groups in Germany have attempted to co-opt the farmer protests — a phenomenon also seen in France, where demonstrating farmers have been blocking highways.

The protest in Berlin certainly seemed to have attracted more radical, anti-government malcontents.

Two middle-aged men stood among the tractors and trucks, warming their hands over a fire pit they’d built on the side of the road. It wasn’t their first protest against the government, they said: They’d been to protests against Covid measures and against arms deliveries to Ukraine. Tax hikes on farmers and truckers, they said, were just the latest affront.

“The coalition government must go,” said one of the men, Martin Zühlke, who claimed to head an association of biogas plant owners from the eastern state of Mecklenburg-Vorpommern. “When we look at the government’s policies, we see a lot of arrogance, ignorance and stupidity packed with ideology and still more stupidity.”

His companion, Thomas Strahl, who said he worked in a municipal office, delivered a far more extreme assessment — and one that went well beyond diesel — saying he’d been disturbed by the government’s arms shipments to Ukraine and by what he called its “Russophobia.”

“What they are doing today,” he said of the German government’s robust line against Russian aggression “it’s similar to what the Nazis did back then.”